

П а в л е.

А каква полза имаме ние отъ Слъпова? Какво добиваме ние, ако са е той преседилъ въ Русчукъ?

П ъ й о.

Слушай какво ща да ти разскажа по-нататакъ, па тогава ма разпитвай за по-голѣмите работи. Хилядо пѣти сжмъ ти казувалъ да ма не преваряшъ, като тѣле майка си. Дойде дѣдо Никола при мене и рѣче ми да ида при пашата и да му кажа, че изъ Гюргево е дошалъ единъ българинъ, който има такава хубава дъщеря, каквато са не намира и въ султанския харемъ; да му кажа още, че Слъповъ е единъ отъ комитетските членове.

П а в л е.

Ахъ, това не е добро! това е клѣвета и шпионлукъ! това е голѣмо злодѣйство!

П ъ й о.

Слушай, Павле, и помисли си малко! За да спасиме отечеството си и главите си, ние понѣкогашъ трѣба да употрѣбляваме и не твърде честни срѣдства.

П а в л е.

Азъ не пристаямъ. Ако би азъ знаалъ, че ща да спаса и майка си отъ най-голѣмите нещастия съ подобни срѣдства, то пакъ не би са рѣшилъ да ги направа. А що послѣ?

П ъ й о.

Ти знаешъ, че сѣки единъ турчинъ е сладострастенъ, като свиня, — такавъ е и нашиятъ господаринъ Мидтатъ-паша. Отидохъ азъ при него и разказахъ му дѣдовите Николови думи. И какво би ти мислилъ? Момичето са